

8.12.2016

Kyllä on taas kuukaudet kuluneet vauhdilla. Välissä tuntuu, että meidän viikossa ei ole kuin ma, pe, la, su. Kaiken kiireen keskellä on vaikea keskittyä kirjoittamiseen. Hävettää, kun edellisestä kirjeestä on niin pitkä aika. Ystäväkirje on ollut työn alla jo monta kertaa, mutta jotenkin se on vaan venynyt ja venynyt. Olen tässä välissä kyllä aloittanut montakin kirjettä, mutta aina on jotain sattunut ja sitten se kirje jäi puolivalmiiksi. Kun kirjoittamisesta kuluu liian pitkään, ei sitä kirjettä enää edes kehtaa lähettää. Sen vuoksi tämä ei enää ole edes pelkästään lyhyt kirje. Enemmänkin 6kk matkakertomus.

Kausiloma 2017

Me olemme tulossa Suomeen joulukuun loppupuolella. Odotamme jo kovasti että pääsemme taas näkemään perhettä ja ystäviä. Tulimme Papua-Uuteen-Guineaan 2013 maaliskuussa. Tämä on ollut pitkä työkausi ja väsymys alkaa painaa. Tekee hyvää saada asettautua Suomeen kokonaiseksi vuodeksi. Tarkoitus on palata uudelle työkaudelle tammikuussa 2018.

Toiveenamme on saada vuokra-asunto Oulusta. Vielä ei ole mitään tietoa asunnosta, mutta eiköhän se jotenkin järjesty. Seurakunta kohtaisista vierailuista ei vielä ole tarkkaa tietoa. Kannattaa seurata helmikuussa paikallisseurakunnan uutisia ja sitä kautta tiedät parhaiten milloin ja missä me olemme. Päivitän kalenteria myös blogiin kunhan pääsemme Suomeen ja toimivan internetin kuuluvuusalueelle.

Tässä muutamia tulevan vuoden tilaisuuksia, joissa olemme mukana.

- 3.-5.1 Kansanlähetyksen työntekijäpäivät, Ryttylä
- 3.-5.3 Naistenpäivät, Ryttylä
- 11.3 SEKL:n 50-v juhlatilaisuus Tuirassa, Oulu
- 1.-2.4 Missioforum, Ryttylä
- 7.-9.7 Kansanlähetykspäivät, Ryttylä
- 8.-10.9 Oulun hiippakunnan lähetysjuhlat, Muonio

Pääsiäisreissu Burum-Mindikiin

Soini ja Kaija Olkkonen olivat Kansanlähetyksen lähetteinä Papua-Uudessa-Guineassa pitkän uran. Olkkoset käänsivät Uuden Testamentin kolmelle kielelle: Burum-Mindik, Borong ja Mape. Olemme parhaamme mukaan yrittäneet tukea näiden kielten paikallisia kääntäjiä nyt kun he kääntävät Vanhaa Testamenttia itsenäisesti.

Ystäväkirje 2/2016

Kansallispuku paikalliseen tyyliin.

Aamulla +5 astetta talon sisällä ja meitä palelee. Piti pukea ylle kaikki lämpimät vaatteet. Onneksi päivällä on taas normaali +30 astetta.

Mandita kutsui meidät kotiinsa syömään "mumua" eli maakuopassa kypsennettyä possua ja kasviksia. Mumu on juhlaruokaa näillä seuduilla.

Meillä on jo pitkään ollut haave käydä heidän kielialueellaan. Kaupunkilaisten tykönä olemme jo useammankin kerran vierailleet, mutta nyt halusimme mennä vuoristoon, sinne missä somba-siawarilaiset asuvat.

Pääsiäinen oli ainoa sopiva ajankohta, mutta silloin ei ole pienkonelentoja. Niinpä päätimme mennä ensiksi paikallisella bussilla kaupunkiin (~5 tuntia), yöpyä Laen kaupungissa ja jatkaa vuokra-autolla vuoristoon, niin kauas kuin tietä riittäisi (~6 tuntia) ja kävellä loppumatka (~5 tuntia).

Kovin tarkoin emme voineet yksityiskohtia suunnitella, koska meillä ei ollut mitään käsitystä millainen reissusta tulisi. Sateella tie menee käyttökelvottomaksi, joten lähtiessä ei ollut edes varmuutta pääsisimmekö kaupunkia pidemmälle.

Ensimmäinen etappi meni oikein hyvin ja pääsimme bussilla Laeen. Yön vietimme Somba-siawarilaisten keskuksessa. Aamulla matka jatkui vuokra-autolla. Suomalainen vuokra-auto ja PNG puskaan menevä vuokra-auto ovat hiukan eri lajia. Autosta puuttui kaikki muut ikkunat paitsi tuulilasi. Pohjan rei'istä jokea ylittäessä vesi nousi kastelemaan matkustajien kengät. Eräs nuori poika hoiti tuulilasin pyyhkimistä ”manuaalisesti” pyyhkimällä kangas rievulla tuulilasia auton katolla matkustaessaan. Ei taitaisi mennä Suomen katsastusasemalla läpi kyseinen kulkupeli. Toisaalta eipä meillä ole Suomessa samanlaisia maasto-olosuhteitakaan.

Matkan aikana oli useampi pysähdys, jolloin autoa hiukan korjattiin ja taas matka jatkui. Sitten eteen tuli maanvyöry. Se oli kuskin tiedossa ja sitä kohtaa oli jo hiukan korjattu mutta tien peitti iso kaksimetrisen kallioseinämä. Vanha tie pysähtyi kallioon ja uusi tie jatkui heti kallion yläpuolella. Olimme aivan varmoja ettei ole mitenkään mahdollista saada autoa pystysuoran jyrkänteen yli! Mahdotonta!

Meillä on sanonta, että suomalainen menee vaikka läpi harmaan kiven, mutta nyt tiedän että papuauusiguinealainenkin menee vaikka läpi kallion. Useita tunteja siinä siirreltiin kiviä auton alle. Lopulta noin kahdenkymmenen miehen voimilla auto nostettiin köysillä kallion ylitse. Ihmeellistä.

Taas matka jatkui. Autoa nostaessa oli kuitenkin kulunut aivan liikaa sekä bensaa että aikaa. Lopulta kuski sanoi, ettei pysty viemään meitä ihan sovittuun paikkaan asti, vaan jatkamme matkaa kävellen. Paikallisten oppaiden saattelemana kävelimme sysipimeässä noin viisi tuntia. Se oli aika hurjaa.

Onneksi ei tarvinnut muuta kuin seurata edessä olevaa opasta. Meidän taskulampuista patterit loppuivat jo muutamassa tunnissa. Joen ylitys oli ehkä jopa helpompaa pimeässä. Silta oli huteran oloinen keppiviritelmä ja alhaalla kuohui vuolas Burum-joki. Parempi vain jos ei ihan kaikkea pimeässä näe.

Tie kohti Burum-Mindikä oli kapea ja mutkainen vuoristotie. Auto joutui koville ja joutuimmekin pitämään aika monta taukoa kun auton jäähdytin ylikuumeni ja keitti.

Tämä on ehkä pelottavin silta mistä olen ikinä mennyt. ”Kaiteet” on pelkää ohutta risua.

Väkijoukko kerääntyi katsomaan sing sing -esityksiä.

Mikko piirtää ja lapset kerääntyvät heti ympärille. ”bongbong” on näillä kulmilla harvinainen näky.

Oli huima tunne käydä pitkän matkan jälkeen ”ämpärisuihkussa” (=vesisanko + kauha). Tulikärpäset lensivät ympärillä ja kirkas tätitaivas loisti yläpuolella. Olimme joskus 15 vuotta sitten lukeneet Olkkosten kirjan ”Näky toteutuu viidakossa”. Eipä olisi silloin uskonut, että joku päivä seisomme samassa paikassa, jossa Soini ja Kaija työskentelivät ja asuivat Burum-Mindikiläisten kanssa.

Pääsiäisjuhlallisuudet olivat alkaneet jo edellisenä päivänä, joten heti aamusta väkijoukko alkoi kerääntyä Zion-raamattukoululle. Ihmisiä tuli kävellen pitkien matkojen takaa. Erotimme puheen sorinasta silloin tällöin tuttuja sanoja ”Kembu saiwap”, Herralle kiitos. Ihmiset olivat ystävällisiä ja uteliaita. Väkijoukko kerääntyi ympärille nopeasti.

Monet lapsista näkivät ensimmäistä kertaa valkoihoisen ja se vaikutti olevan aika jännittävää. Harmitti ettemme olleet varautuneet ottamaan mukaan enemmän valokuvia. Meillä oli 10 kuvaa Suomesta ja ne oli nopeasti näytetty. Kerroimme uudelleen ja uudelleen samoja kertomuksia perheistämme ja elämästä Suomessa. Vähän väliä kuuli lasten kuiskivan ”bongbong” (=valkoihoinen).

Kaiken kaikkiaan juhlallisuudet kestivät viisi vuorokautta. Siihen mahtui paljon paikallisten pastorien puheita, joita me emme tietenkään juurikaan ymmärtäneet. Osaamme Burum-Mindikiksi vai muutamia tervehdyksiä ja irrallisia sanoja. Singing laulu- ja tanssiryhmät esiintyivät tauoilla. Täytyy myöntää, että kolmen päivän jälkeen alkoi jo iskeä kisaväsymys. Introvertin sielu kaipaa välissä yksinäisyyttä ja omaa aikaa. Se on tässä maassa paikallisille täysin käsittämätön asia.

Sitten alkoi sataa. Ensiksi satoi yhden päivän, yön, seuraavan päivän. Siinä vaiheessa alkoi jo hiukan jännittää. Kukaan Ukarumpassa ei tiedä, että olemme sateen vuoksi jumissa. Tie on täysin ajokelvoton. Lähimmälle kännykän kuuluvuusalueelle on päivän kävelymatka. Kolmantena päivänä saimme vihdoinkin lyhytaaltoradiolla lähetettyä lyhyen viestin ystäville Ukarumpaan ”kaikki on hyvin, mutta joudumme odottamaan sateiden loppumista ja tien kuivumista.” Sen jälkeen oli hiukan helpompi olla.

Toisena kuivana päivänä pääsimme vihdoinkin paluumatkalle. Ensimmäinen etappi oli kuuden tunnin vaellus. Aluksi viidakkopolkua ja lopuksi metsätietä. Nukuimme paikallisella koululla. Aamulla kävi ilmi, että meitä varten tuotu auto oli kuitenkin särkynyt matkan varrelle ja oli nyt käyttökelvoton. Pääsimme onneksi erään toisen ryhmän mukana heidän autoonsa. 10-hengen autoon ahtautui 16 matkustajaa ja valtava määrä tavaraa.

Alkumatkasta auto juuttui viiden minuutin välein mutaan. Tie oli viekin märkä ja huonossa kunnossa sateen jälkeen. Ensimmäisten tuntien ajan naiset kävelivät ja miehet pukkasivat autoa mutavellissä. Kun vihdoinkin pääsimme oikeasti matkustamaan autossa eikä vain auton vierellä, matkustus ei muuttunut juurikaan miellyttävämmäksi. Turvavöitä ei ole ja täyteen ahdetussa autossa matkustajat pomppivat kuin herneet purkissa.

Lapsista oli hauskaa poseerata kameralla ja sen jälkeen kerääntyä katsomaan kameran pienestä näytöstä omaa kuvaa.

Burum-Mindik -tiimin raamantunkääntäjä Fesi. Sylissä hänen pieni Samson-poika, joka koskaan ehtinyt nähdä isäänsä. Fesin mies kuoli tuberkuloosiin vuosi sitten.

Suomessakin vierailut Sirom, hänen poikansa sekä vaimo Maija. Pieni Samson kulki sylistä toiseen ja pääsi melkein kaikkiin kuviin. Maija odottaa perheen kolmatta lasta. Rukoillaan että synnytys sujuisi hyvin ja sekä vauva että äiti saisivat olla terveitä.

Kahdeksan tunnin ”kuivausrumpu käsittelyn” jälkeen olimme taas Laen kaupungissa. Väsyneenä mutta onnellisena ja helpottuneena kun hankalin osa matkaa oli nyt takana päin. Seuraavan päivän bussimatka oli edellisten päivien tapahtumiin verrattuna huomattavasti helpompi. Joskin bussikuskien kaasujalka oli hiukan raskaanpuoleinen. Bussimatkat pitivät rukouselämän virkeänä ☺

Urim-Kalpm mini-UT juhlat

Saimme osallistua Seija Meinanderin Urim-Kalpm -kielisen mini Uuden Testamentin julkaisujuhlaan heinäkuussa. Aluksi lensimme pienkoneella Wewakin kaupunkiin. Ukarumpassa aamulämpötila oli +10 asteen tienoilla, joten ihan kiva oli mennä Wewakiin, jossa tropiikin kuumuus ja kosteus takaa ettei varmasti palele edes yöllä. Tervetullutta vaihtelua Ukarumpan kuivan kauden kylmyyteen kyllästyneille.

Seijalle tuli myös vieraita Suomesta, joten matkustimme yhtä matkaa heidän kanssaan. Sepikin valtatie on alueen tärkein tie, mutta silti kuoppainen ja epämiellyttävä matkustaa. Ajoimme 7 tuntia ja tien kokoajan huonontuessa Mikon kasvoilla väri alkoi muuttua hiukan vihertäväksi. Onneksi matkaseurueessa eräällä oli matkapahoinvointiin lääkettä ja sen ansiosta loppumatka olikin jo hiukan siedettävämpi.

Suunnistusohjeet menivät jokseenkin näin: noin viiden tunnin kuluttua ison asutuskeskuksen kohdalta valtatieltä kolmen sillan ylitse jonka jälkeen polku alkaa ison mangopuun alta. Onneksi kuski oli ennenkin ollut alueella ja löysimme lopulta oikean mangopuun aika helposti.

Olimme hiukan jäljessä aikataulusta ja edessä olisi vielä kolmen tunnin vaellus. Pääsiäisreissusta viisastuneena Maria päätti, ettei tällä kertaa aio vaeltaa pimeässä. Täyttä vauhtia ylämäkeen ja taukoja ei pidetä ennen kuin perillä! Vaikka aurinko oli jo laskemassa vaeltaminen oli silti todella hikistä. Vettä kului monta litraa. Ehdimme Seijan talolle juuri ajoissa ennen ison sadekuuron alkamista hämärän laskeutuessa. Rankkasade tekee viidakkopolut hetkessä vaarallisen liukkaiksi ja mutaisiksi, joten ajoitus oli täydellinen.

Uuden Raamatun kirjan/kirjojen julkaisujuhlat ovat aina mahtavia kokemuksia. Ukarumpassa sitä keskittyy vain omaan työhönsä ja arjen askareisiin. Väliin onneksi mahtuu niitä juhlahetkiä, jolloin huomaa olevansa osa jotain paljon suurempaa.

Tässä maassa iso osa aikuisista ei osaa lukea kovin hyvin, sen vuoksi kännykästä kuunneltavat ääniraamatut ovat iso ilo. Tekniikka kehittyväälläkin ja halpoja älykännyköitä on jo monilla. Voit käydä lukemassa Urim-kalpm kielistä Raamattua netissä:
<https://www.bible.com/versions/1478>

Viimeisenä iltana katsoimme Jeesus filmin. Olimme tuoneet mukamme kaikki tarvittavat laitteet. Lakana viritettiin Seijan talon seinään valkokankaaksi. Oli aika jännä tunne katsoa elokuvaa kirkkaan tähtitaivaan alla.

Mikko valmistautuu kuuden tunnin vaellukseen. Hyvin se meni vaikka reppu olikin aika painava.

Auto oli kiinni mutavellissä vähän väliä, mutta perille päästiin lopulta. Ratissa meillä oli kuulemma kaupungin toiseksi paras kuski!

Paikallisia lapsia kerääntyneenä Marian ympärille.

Seija ja Urim-Kalpm -kielen mini Uusi Testamentti sekä ääniraamattu.

Noin puolessa välissä elokuvaa aggregaatin tärinä oli ajanut käärmeen pakosalle pesästään. Metelin sekoittamana käärme suuntasi suoraan väkijoukkoon. Käärme oli vain metrin päässä Mariasta. Eräs yleisössä istuneista paikallisista miehistä toimi nopeasti ja iski käärmeen viidakkoveitsellä kahtia. Käärmeen pääosa jatkoi pakoaan vielä pitkän matkaa. Melkein onnistuen luikertelemaan maassa olevaan Mikon reppuun. Jälkeen päin kuulumme, että se oli ihan oikea myrkkykäärme, jonka purema on hengenvaarallinen.

Paluumatkan kävelyosuus oli mutainen jo välissä tosi liukas. Kengät olivat paksun mutakerroksen peitossa, kun kolmen tunnin kävelyn jälkeen olimme taas ”valtatien” varressa. Automatka oli aivan yhtä kuoppainen ja oksettava kuin mennessäkin ja pääsimme perille Wewakiin vasta juuri ennen auringon laskua.

Pääsimme myös tutustumaan hiukan Wewakiin. Kävimme ostoksilla torilla ja uimassa meressä. Koko rannalla ei ollut ketään muita joten saimme nauttia auringosta ja merestä aivan omalla porukalla. Viimeisenä iltana juhlistimme amerikkalaisten kanssa heidän itsenäisyyspäiväänsä. Ruokalistalla oli mm. krokotiilinakkeja ja tropiikin hedelmiä.

”Meidän” kielitiimimme kuulumiset

Me emme tee varsinaista raamatunkäännöstyötä, eihän meillä ole kielitieteelliseen työhön tarvittavia taitojakaan. Parempi pysytellä tietokoneiden parissa, kun se on enemmän meidän osaamisaluetta. Me olemme kuitenkin tukitiiminä usealle käännösprojektille. Tässä on lyhyesti kuulumisia ”meidän” kääntäjiltä.

Ipili-kielen projekti ja pastori Mandita

Mandita on nyt kotiseudullaan Pogerassa. Hänellä on ollut aika raskasta viime aikoina. Yksi Manditan aikuisista lapsista kidnapattiin ja viikon kestäneiden neuvotteluiden jälkeen hän sai poikansa takaisin vahingoittumattomana. Kidnappauksen syyt jäivät meille hiukan mysteeriksi. Se liittyi eri heimojen välisiin konflikteihin. Onneksi kaikki päättyi hyvin.

Saimme Manditalle lahjoituksena kannettavan tietokoneen! Hän oli todella iloinen. Sähkökatkoja on paljon, joten läppärin kanssa työ on helpompaa, kun kone pysyy akun avulla käynnissä vaikka tulisikin sähkökatkoja.

Mandita piti kauniin puheen siitä kuinka tärkeitä ja rakkaita olemme hänen perheellensä. Kiitollisuuttaan hän osoitti järjestämällä meille mumu ruoan (maakuopassa kypsennettyä ”rosvopaistia”) ja tappamalla sitä varten yhden possuistaan. Toisen possun hän antoi meille läksiäislahjaksi. Manditan lapset huolehtivat possusta siihen asti että näemme jälleen ja silloin possusta valmistetaan taas yhteinen juhla-ateria.

Somsiboma

Mila ja Taitus asuivat muutaman kuukauden meidän luona, kun Ukurumpassa pidettävä TTC-kurssi oli niin täynnä että hädin tuskin kaikille kurssilaisille löytyi majoitus. Milan ja Taituksen kanssa on

Juhlavieraina saimme kukkaseppeleet kaulaan.

Ensimmäinen kohtaamani oikea myrkkykäärme.

Hikisen vaelluksen jälkeen ”kulau” eli kookosjuoma suoraan alkuperäisestä astiasta tarjoiltuna, maistuu niin hyvälle!

Mikko Wewakissa. Ilma on lämmin mutta valkoista ihoa ei paljon uskalla auringolle näyttää. Keskipäivän kuumuudessa iho palaa todella nopeasti.

helppo olla ja kommuunielämä onnistui oikein hyvin. Gromit koiramme on täysin ihastunut Taitukseen ja jää portaille ulisemaan kun Taitus lähtee pois.

Nyt Mila ja Taitus ovat Jeesus elokuvan kurssilla. Tavoitteena on kääntää Jeesus filmin käsikirjoitus Burum-Mindikiksi ja myöhemmin ehkä ensi vuoden puolella saada koko elokuvan ääniraita Burum-Mindikiksi. Myös ääniraamatun tekeminen on listalla.

Burum-Mindikiläisten sisällä tuntuu olevan ristiriitoja. Se aiheuttaa paineita käännöstyötä tekeville, kun yhden joukkueen sijaan tuntuu olevan monta eri tiimiä, jotka eivät tällä hetkellä puhalla yhteen hiileen. Tässä maassa ihmissuhteet ovat todella tärkeä asia. Ristiriidat vaikuttavat vahvasti työn etenemiseen. Meillä ei ole käytännön mahdollisuuksia auttaa, mutta rukoillaan että he pystyisivät selvittämään ongelmansa ja pyytämään/antamaan toisilleen anteeksi.

Borong kääntäjät Dan ja Kathy olivat Paratext kurssilla. Annoimme heille käytetyn läppärin harjoituskoneeksi. Isoin ongelma on että heidän aurinkopaneelinsa invertteri on rikki. Vaikka heillä nyt on läppäri, aurinkopaneelista ei saa ladattua läppärin akkua ilman toimivaa invertteriä.

Burum-Mindikin kääntäjä Fesi suree aviomiestänsä Rumua joka kuoli alkuvuodesta. Hän jäi nyt pienten lasten kanssa yksin ja käännöstyön jatkaminen on vaikeaa. Myös Fesin aurinkopaneelista on sekä akut että invertteri rikki.

Urim-Kalpm

Seija on lähtenyt nyt takaisin Suomeen ja Urim-Kalpm mini UT on painettu sekä julkaistu. Rukoillaan että Jumalan Sana voisi olla siunaukseksi paikallisille. Pitäkää myös Seijaa rukouksissa. Paluu Suomen arkeen voi olla aikamoinen kulttuurishokki.

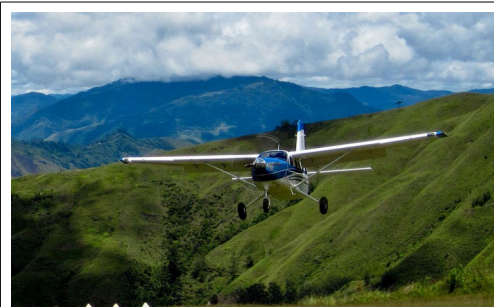
Rukousaiheet

- Terveys: Maria on ollut välissä tosi kipeänä. Jopa niin että klinikalta vihjasivat kausiloman aikaistamista. Onneksi pahin meni ohitse ja olemme saaneet taas olla terveenä. Kipujen syytä ei koskaan saatu selville. Toisaalta pienen klinikamme mahdollisuudet ovat aika rajalliset.

- Työt Ukarumpassa: Marian tietokoneluokan koneet hajoavat yksi toisensa jälkeen, ilman loogista syytä. Osa rikkimenneistä laitteista oli todella arvokkaita ja uusia on vaikea saada. Koneita on tällä hetkellä liian vähän ja osa oppilaista joutuu jakamaan. Se tekee opettamisesta aika haasteellista.

- Kausiloma 2017: Me tarvitsemme ainakin vuokra-asunnon Oulusta vuodeksi. Mahdollisesti auton seurakuntakierrosten ajaksi. Meidän tavarat on osittain Ryttylässä ja loput sukulaisten varastoissa ympäriinsä. Hiukan ahdistaa ajatus paluusta epämääräisten muuttolaatikoiden keskelle.

- Mandita on kiitollinen että hän sai poikansa takaisin vahingoittumattomana. Ipin kielen HIV valistusvideo on käsikirjoitukseltaan valmis. Tammikuussa on tarkoitus saada

Lähdemme Ukarumpasta kotimatalle perjantaina 9.12. Kodiak pienkone kuljettaa meidät pääkaupunkiin Port Moresbyyn.

Burum-Mindik -kielen kääntäjä Mila sekä Borong -kielen kääntäjät Kathy ja Dan.

Näitä ystäviä olemme saaneet palvella viimeiset neljä vuotta. Nyt on aika mennä Suomeen. Pidetään heidät rukouksissa. Vaikeuksia on monenlaisia, mutta heillä on kova into saada koko Raamattu omalle kielelle.

Mikko vierailulla Manditan perheen luona. Mandita kutsui myös monia naapureita juhla-aterialle perheensä kanssa.

nauhoitukset valmiiksi. Manditan vanhin tyttö Margaret on kiinnostunut käännöstyöstä ja aloittaa työskentelyn isänsä avustajana.

-Somsiboma: Rukoillaan että he pystyisivät sopimaan ristiriitatilanteet ja antamaan toisilleen anteeksi. Jeesus-elokuva ja ääniraamattuprojekti tarvitsevat myös esirukouksia

-Matkustelut: Kausilomaan lähtöön liittyy paljon matkustamista. Rukoillaan että kaikki lennot sujuisivat ongelmitta. Meillä tulee myös Suomessa paljon ajokilometrejä.

Rauhallista joulua ja siunattua uutta vuotta 2017!

Enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö, sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat:

*"Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken,
joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!"*

Terveisin, Maria ja Mikko

Yhteystiedot ja tilinumerot

Haluatko tukea työtämme taloudellisesti?

Tässä tilitiedot:

Kaikilla alla olevilla tilinumeroilla taloudellinen kannatus tulee perille,
mutta tilastoinnin helpottamiseksi käytä oman alueesi tili- ja viitenumeroa.

LAPPI

Lapin Ev.lut. Kansanlähetyksen r.y. **FI57 5131 2720 0399 13** **VIITE 25551**

POHJOIS-POHJANMAA

**Pohjois-Pohjanmaan Ev.lut.
Kansanlähetyksen r.y.** **FI21 8000 1600 5736 21** **VIITE 25551**

SATAKUNTA

**Satakunnan Ev.lut.
Kansanlähetyksen r.y.** **FI10 5700 0220 0055 91** **VIITE 22606**

MUU SUOMI

Suomen Ev.lut Kansanlähetyksen

NORDEA: tilinumero: **207018-28325** IBAN: **FI83 2070 1800 0283 25** BIC: NDEAFIHH **VIITE: 25551**

OP: tilinumero: **504319-23452** IBAN: **FI14 5043 1920 0034 52** BIC: OKOYFIHH **VIITE: 25551**

SAMPO: tilinumero: **800018-224132** IBAN: **FI55 8000 1800 2241 32** BIC: DABAFIHH **VIITE: 25551**

Yhteystiedot:

(HUOM! Ei enää postia Papualle. Olemme Suomessa koko vuoden 2017)

Email: [m-m.vuorma\(at\)sil.org.pg](mailto:m-m.vuorma(at)sil.org.pg)

Blogi: <http://vuormat.blogspot.com/>

Lähettiläsihteerin yhteystiedot:

Minna Helanen

[minnahelanen\(at\)gmail.com](mailto:minnahelanen(at)gmail.com)

Wycliffe Raamatunkääntäjät

Yliopistonkatu 58 B 5.krs

33100 TAMPERE

info_finland@wycliffe.org

www.wycliffe.fi